

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 11/08

Het Scheidsgerecht, samengesteld als volgt:
mr. A. Hammerstein, wonende te Arnhem, voorzitter,
drs. W.J. Kos, wonende te Huizen, arbiter,
mr. E.D. Rentema, wonende te Dordrecht, arbiter,
bijgestaan door mr. M. Middeldorp, griffier,
heeft het navolgende vonnis gewezen

in de zaak van:

drs. A.,
wonende te Z.,
eiser in conventie,
verweerder in (deels voorwaardelijke) reconventie,
gemachtigde: mr. drs. M.C. van Meppelen Scheppink,

tegen:

de stichting B.,
gevestigd te Y.,
verweester in conventie,
eiseres in (deels voorwaardelijke) reconventie,
gemachtigde: mr. R.A.A. Duk

1. De procedure

- 1.1 In het hierna volgende zal eiser in conventie, verweerder in (deels voorwaardelijke) reconventie, ook waar het de reconventionele vordering betreft als “eiser” worden aangeduid en verweester in conventie, eiseres in (deels voorwaardelijke) reconventie, als “de Stichting”.
- 1.2 Eiser heeft op 1 maart 2011 bij memorie van eis met 36 producties primair gevorderd om bij arbitraal vonnis het aan hem op 2 december 2010 verleende ontslag op staande voet te vernietigen, met veroordeling van de Stichting om aan hem het loon vermeerderd met wettelijke verhoging en wettelijke rente door te betalen, terwijl eiser daarnaast gevorderd heeft dat hij zal worden toegelaten tot het verrichten van de bedongen arbeid. Subsidiair heeft eiser gevorderd dat de Stichting wordt veroordeeld om aan hem te betalen het salaris over 2 december 2010, het nog openstaande verloftegoed over 2010 (25 dagen) alsmede 1.275 verlofuren, één en ander te vermeerderen met de wettelijke verhoging en de wettelijke rente. Voorts heeft eiser gevorderd dat de Stichting binnen één week na betekening van het te wijzen

arbitraal vonnis aan de pensioenuitvoerder zal laten weten dat de ontslagdatum niet 1 december 2010, maar 2 december 2010 was. Ten slotte heeft eiser verzocht om veroordeling van de Stichting in de kosten van de procedure, waaronder begrepen de kosten van rechtsbijstand.

- 1.3 De Stichting heeft op 31 maart 2011 de memorie van antwoord in conventie ingediend en tevens een eis in (deels voorwaardelijke) reconventie ingesteld. Bij de memorie waren drie producties, bestaande uit meerdere documenten, gevoegd. De Stichting heeft in conventie geconcludeerd tot afwijzing van de vorderingen van eiser. In reconventie heeft de Stichting gevorderd dat eiser zal worden veroordeeld om aan haar te betalen:
- a. € 25.000,-- als gefixeerde schadevergoeding, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 2 december 2010 tot de dag van algehele betaling;
 - b. € 15.843,-- vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 1 augustus 2009 tot de dag van algehele betaling;
 - c. € 16.613,-- vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 1 december 2009 tot de dag van algehele betaling;
 - d. € 2.192,40 vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 5 maart 2010 tot de dag van algehele betaling;
 - e. € 1.154,-- vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 17 maart 2009 tot de dag van algehele betaling.

Voorts heeft de Stichting gevorderd dat eiser wordt veroordeeld om op straffe van een dwangsom van € 5.000,-- per dag aan de Stichting de namen door te geven van (pretens) begiftigden.

De Stichting heeft voorwaardelijk gevorderd, namelijk voor zover het ontslag van 2 december 2010 niet rechtsgeldig zou zijn, om de arbeidsovereenkomst tussen partijen op grond van artikel 7:686 BW met onmiddellijke ingang te ontbinden met veroordeling van eiser tot vergoeding van de door zijn tekortkomingen veroorzaakte schade, nader op te maken bij staat, en subsidiair, de arbeidsovereenkomst tussen partijen op grond van gewichtige redenen als bedoeld in artikel 7:685 BW te ontbinden met onmiddellijke ingang, althans met ingang van een door het Scheidsgerecht te bepalen datum. De Stichting heeft voorts gevraagd om eiser te veroordelen in de kosten van de arbitrage en in de kosten van rechtsbijstand, zowel in conventie als in (voorwaardelijke) reconventie.

- 1.4 Eiser heeft op 21 april 2011 een memorie van antwoord in (deels voorwaardelijke) reconventie ingediend. Hij heeft geconcludeerd tot afwijzing van de vorderingen en heeft subsidiair verzocht om te bepalen dat de gefixeerde vergoeding in 25 maandelijkse termijnen zal mogen worden voldaan, alsmede om te gelasten dat het navigatiesysteem aan hem wordt geretourneerd op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 5.000,-- per dag (of een nader door het Scheidsgerecht te bepalen bedrag), alsmede om bij toewijzing van het voorwaardelijke ontbindingsverzoek aan hem vergoeding toe te kennen op basis van de kantonrechtर्सformule met een correctiefactor 1,5 en de Stichting te veroordelen in de kosten van de arbitrage en de kosten van rechtsbijstand.
- 1.5 Op 9 mei 2011 heeft de Stichting drie aanvullende producties in het geding gebracht en op 12 mei 2011 heeft eiser vier aanvullende producties in het geding gebracht.

- 1.6 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te 's-Gravenhage op 20 mei 2011. Eiser is in persoon verschenen met zijn gemachtigde. Voorts was aanwezig mevrouw C. (voormalig medebestuurder). De Stichting was vertegenwoordigd door de heer D. (voorzitter van de Raad van Toezicht) en de heer E. (lid van de Raad van Toezicht), bijgestaan door haar gemachtigde. Voorafgaand aan de behandeling is vastgesteld dat mevrouw C. aanwezig was als informant en niet als getuige. Partijen hebben de zaak vervolgens bepleit, waarbij de gemachtigden gebruik hebben gemaakt van pleitaantekeningen.
- 1.7 Op 23 mei 2011 heeft eiser met instemming van de Stichting nog een aanvullende productie in het geding gebracht, te weten een memo van 1 december 2009 van de Raad van Bestuur aan de Raad van Toezicht. De Stichting heeft op 25 mei 2011 gereageerd op de toelichting van de kant van eiser op dit memo.

2. Samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiser – thans 63 jaar oud – is sinds 1 april 2000 in dienst van (de rechtsvoorgangster van) de Stichting in de functie van voorzitter van de Raad van Bestuur. Tussen partijen is een schriftelijke arbeidsovereenkomst gesloten in maart 2000. Het laatste maandsalaris bedraagt € 13.655,78 bruto.
- 2.2 De Raad van Toezicht (hierna: de RvT) van de Stichting houdt toezicht op het bestuur en de algemene gang van zaken bij de Stichting. De RvT stelt de arbeidsvoorwaarden van de leden van de Raad van Bestuur vast.
- 2.3 In 2007 heeft tussen eiser en (de voorzitter van) de RvT overleg plaatsgevonden over de voor de leden van de Raad van Bestuur geldende arbeidsvoorwaarden. Naast eiser was mevrouw C. lid van de Raad van Bestuur. Eiser stelt dat overeenstemming is bereikt over een aanpassing van de hoogte van het vaste salaris, naast een variabele beloning van (maximaal) 10% (van het bruto jaarsalaris) per jaar en vergoeding van gemaakte onkosten door middel van terbeschikkingstelling van een creditcard. Voorts zouden partijen het eens zijn geworden over directe uitbetaling van 25% van het tot en met 2006 opgebouwde verloftegoed en over uitbetaling of het opnemen van het restant tegoed – 75% – ter gelegenheid van de beëindiging van de arbeidsovereenkomst.
- 2.4 De Stichting stelt zich op het standpunt dat partijen het niet eens zijn geworden over toekenning van een variabele beloning. Deze variabele beloning zou afhankelijk zijn van het al of niet behalen van nog te stellen targets, die nimmer zijn gesteld. Dat is onder andere niet gebeurd als gevolg van het feit dat het met de Stichting financieel slecht ging. De voorzitter van de RvT heeft daarom op 15 mei 2008 aan eiser medegedeeld dat aan hem (en zijn collega) over 2007 geen 10% variabele beloning zou worden uitgekeerd. Eiser heeft deze mededeling niet betwist, maar heeft aangevoerd dat hij de mededeling niet aanvaard heeft, omdat de RvT ten onrechte aannam dat het met de Stichting niet goed zou gaan. Uit een memo van eiser van 23 juni 2009 blijkt dat de remuneratiecommissie in mei 2008 niet akkoord was gegaan met uitbetaling van een variabel deel van het inkomen.
- 2.5 Tussen eiser en de RvT is in de loop van 2008 een conflict ontstaan over een eventuele fusie. Dit heeft onder meer geleid tot een kort geding tussen de Raad van Bestuur en de RvT. In juli 2009 zijn de toenmalige leden van de RvT teruggetreden.

- 2.6 In september 2009 is aan eiser (en zijn collega-bestuurder) 10% variabele beloning betaald over 2007.
- 2.7 In oktober 2009 is een nieuwe RvT aangetreden.
- 2.8 In november 2009 is aan eiser en zijn collega 10% variabele beloning over 2008 uitgekeerd. De Stichting stelt zich op het standpunt dat eiser de variabele beloningen over 2007 en 2008 ten onrechte aan hem (en aan zijn collega) heeft laten uitbetalen en dat hij daartoe ten onrechte niet het fiat van de RvT heeft gevraagd. Eiser stelt dat hij de RvT heeft geïnformeerd over deze uitbetaling tijdens of na een vergadering van de RvT van 8 december 2009.
- 2.9 De (nieuwe) RvT heeft in december 2009 te kennen gegeven van de variabele beloning af te willen, hetgeen ertoe heeft geleid dat partijen hebben afgesproken dat de variabele beloning voortaan een vaste looncomponent zou worden. Vervolgens is aan eiser over 2009 10% variabele beloning betaald. In een aanhangsel bij de arbeidsovereenkomst gedateerd 24 december 2009 staat dat het vaste salaris van eiser vanaf 2009 met 10% zal worden verhoogd en dat de variabele beloning “van maximaal 20%” zal komen te vervallen. De Stichting stelt dat zij deze afspraak met eiser heeft gemaakt, omdat hij haar in strijd met de waarheid had medegedeeld dat de variabele beloning tot dan toe niet 10%, maar 20% was geweest.
- 2.10 Eiser heeft in mei 2010 ingestemd met een op nonactiefstelling. Sinds 12 mei 2010 heeft hij al zijn werkzaamheden voor de Stichting gestaakt.
- 2.11 Bij brief van 2 juni 2010 heeft de RvT aan eiser gevraagd om de uitgaven die hij met de ter beschikking gestelde creditcard had gedaan van een toelichting te voorzien. Eiser heeft daarop in algemene zin geantwoord dat alle uitgaven een zakelijk karakter hadden en dat hij niet in staat of bereid was - met het oog op de privacy van betrokkenen - om te vertellen aan wie hij met behulp van die creditcard betaalde cadeaus had geschonken. De RvT heeft op 20 juli 2010 aan eiser laten weten dat hij F. naar het gebruik van de creditcard onderzoek zou laten doen. Bovendien heeft de RvT aan F. gevraagd om nader te onderzoeken hoe de gang van zaken was geweest rond de betaling van de variabele beloning.
- 2.12 Uit het rapport van F. van 5 november 2010 kan het volgende worden afgeleid:
- Ten aanzien van de variabele beloning
Er zijn geen schriftelijke stukken op grond waarvan kan worden vastgesteld dat aan eiser de variabele beloning toekwam. De door eiser gestelde (mondelinge) overeenstemming daarover wordt door voormalige leden van de RvT ontkend wat de jaren 2007 en 2008 betreft. Wat 2009 betreft geldt dat een mutatieformulier mede door een lid van de RvT is ondertekend met betrekking tot een uitkering van 10%, terwijl voorts een door de voorzitter van de RvT getekend besluit bestaat inhoudende dat met ingang van 1 januari 2009 de variabele beloning van maximaal 20% komt te vervallen en dat het vaste salaris van eiser met 10% zal worden verhoogd.
 - Ten aanzien van de creditcarduitgaven
In de periode 1 januari 2008 tot en met 3 juni 2010 zijn 493 transacties gefinancierd met de creditcard. Het betreft uitgaven voor elektronica, boeken/muziek, levensmiddelen, reizen, waaronder een reis van eiser met zijn echtgenote naar X., alsook vergoeding van

autokosten, restaurantkosten, sportkosten en overige kosten. Eiser heeft verklaard dat hij met enige regelmaat relatiegeschenken kocht en hij heeft, uit privacyoverwegingen, niet willen zeggen aan wie die geschenken ten goede zijn gekomen. F. heeft niet kunnen vaststellen of alle uitgaven zijn gedaan voor zakelijke doeleinden.

- 2.13 Eiser is in de gelegenheid gesteld om op 2 december 2010 te reageren op het rapport van F. en op het door de RvT op 23 november 2010 uitgesproken voornemen tot beëindiging van de arbeidsovereenkomst. Hij heeft bij die gelegenheid volhard bij zijn verklaring dat louter sprake is geweest van uitgaven met een zakelijk karakter. Bovendien heeft eiser aangevoerd dat hij op grond van de tussen hem en de RvT gemaakte afspraken recht had op de variabele beloning over 2007 en 2008. De RvT is zelf in gebreke gebleven de targets vast te stellen. Bovendien volgt uit het feit dat de RvT eind 2009 ermee heeft ingestemd dat zijn salaris structureel met 10% zou worden verhoogd tegen inlevering van de variabele beloning, dat hem die beloning over de jaren 2007 en 2008 toekwam.
- 2.14 Eiser is op 2 december 2010 op staande voet ontslagen en de ontslaggronden zijn hem bij brief van 3 december 2010 bevestigd. Aan het ontslag op staande voet zijn ten grondslag gelegd de onbevoegde uitbetaling van de variabele beloningen over 2007 en 2008 alsmede de aanschaf door eiser van (scheepvaart-)navigatieapparatuur ten laste van de Stichting. Deze feiten afzonderlijk en tezamen hebben ertoe geleid dat de Stichting eiser op staande voet heeft ontslagen. De Stichting heeft deze gronden ingekleurd met overige in het rapport van F. genoemde feiten, te weten het door middel van de hem verstrekte creditcard doen van uitgaven waarvan niet is komen vast te staan dat deze een zakelijk karakter hadden en de reis van eiser met zijn echtgenote naar X.
- 2.15 Wat het eerste verwijt betreft heeft de Stichting opgemerkt dat eiser uit het feit dat de targets niet zijn geformuleerd, niet heeft mogen afleiden dat aan hem de variabele beloning zou toekomen, te minder nu sprake was van een maximale variabele beloning van 10%. Bovendien is door de voormalige voorzitter van de RvT in mei 2008 aan eiser medegedeeld dat aan hem (en zijn collega) over 2007 geen variabele beloning zou toekomen, gelet op de nadelige financiële positie waarin de Stichting toen verkeerde.
- 2.16 Voorts wordt eiser verweten dat hij de variabele beloningen over 2007 en 2008 heeft laten uitbetalen zonder daarvoor het expliciete fiat van de RvT te vragen. Eiser wordt ook verweten dat de afspraak tot verhoging van het salaris vanaf 2009 is gebaseerd op de daaraan voorafgaande onjuiste mededeling van eiser dat hij tot dan toe gerechtigd was tot een variabele beloning van 20% van het jaarsalaris.
- 2.17 Wat het tweede verwijt betreft, geldt dat de Stichting van mening is dat de aanschaf van een navigatiesysteem geen zakelijk doel kan dienen en dat het argument van verweerder, dat dit navigatiesysteem zijn communicatie met de Stichting zou vergemakkelijken tijdens zeereizen, onjuist is omdat een navigatiesysteem tot doel heeft positie te bepalen en niet tot doel heeft communicatie mogelijk of makkelijk te maken.
- 2.18 Eiser heeft op 7 december 2010 een beroep gedaan op de vernietigbaarheid van het ontslag. Hij vordert thans wedertewerkstelling en doorbetaling van salaris. Subsidiair stelt eiser zich op het standpunt dat, zo de arbeidsovereenkomst rechtsgeldig is geëindigd, moet worden vastgesteld dat zulks op 2 en niet op 1 december 2010 is gebeurd en dat aan hem over die dag loon toekomt, terwijl ook een correcte datum aan het pensioenfonds moet worden

doorgegeven. Dit deel van de vordering is door de Stichting erkend. Eiser vordert voorts uitbetaling van het afgesproken tegoed aan verlofuren.

- 2.19 Eiser is op 1 januari 2011 met (vervroegd) pensioen gegaan.
- 2.20 In conventie betwist de Stichting – wat de subsidiaire vorderingen betreft – dat overeenstemming zou zijn bereikt over het resterend aantal uit te betalen verlofuren. Zij stelt zich op het standpunt dat eiser teveel verlofuren heeft opgenomen.
- 2.21 In reconventie vordert de Stichting de gefixeerde schadevergoeding, die door haar is gematigd tot een bedrag van € 25.000,--. Daarnaast vordert zij wegens onverschuldigde betaling de aan eiser betaalde variabele beloningen over 2007 en 2008. Voorts vordert de Stichting betaling van de verblijfskosten in X. (€ 2.192,40) en de kosten voor de navigatieapparatuur (€ 1.154,--), alles met wettelijke rente. Daarnaast vordert de Stichting dat eiser alsnog mededeling doet van de identiteit van de begunstigten van de diverse cadeaus op straffe van verbeurte van een dwangsom. Voorwaardelijk vordert de Stichting de ontbinding van de arbeidsovereenkomst, primair op grond van artikel 7:686 BW en subsidiair op grond van artikel 7:685 BW. Eiser heeft geconcludeerd tot afwijzing van de vorderingen in (deels voorwaardelijke) reconventie en heeft subsidiair om een aantal voorzieningen verzocht, zoals hiervoor in 1.4 aangegeven.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht volgt uit artikel 16 van de tussen partijen gesloten arbeidsovereenkomst en staat tussen partijen niet ter discussie. Het Scheidsgerecht oordeelt bij wege van arbitraal vonnis.

4. De beoordeling van het geschil in conventie en in reconventie

- 4.1 Aan het aan eiser gegeven ontslag op staande voet heeft de Stichting twee feiten ten grondslag gelegd, te weten de zonder toestemming van de RvT gedane uitbetaling van 10% variabele beloning over 2007 en 2008 alsmede de aanschaf ten laste van de Stichting van navigatieapparatuur die geen zakelijk karakter heeft. Met de Stichting is het Scheidsgerecht van oordeel dat eiser aan de Stichting een dringende reden heeft gegeven voor onmiddellijke opzegging van de arbeidsovereenkomst. De door de Stichting gestelde feiten staan vast en leveren gedragingen van eiser op die rechtvaardigen dat de Stichting in het behoorlijk functioneren van eiser als voorzitter van de Raad van Bestuur geen enkel vertrouwen meer kan stellen.

Ten processe staat vast dat in beginsel tussen RvT en eiser overeenstemming was bereikt over de mogelijkheid van een variabele beloning, zodat de stelling van eiser dat hij erop mocht vertrouwen dat aan hem een zekere variabele beloning zou worden toegekend niet geheel zonder grond is. Eiser heeft evenwel in september 2009 aan zichzelf en aan zijn collega-bestuurder een variabele beloning over 2007 van 10% laten uitbetalen, hoewel hij daartoe geen toestemming heeft verkregen van, noch heeft gevraagd aan, de RvT. Eiser heeft niet mogen aannemen dat die toestemming impliciet was verleend nu de voorzitter van de RvT in mei 2008 aan eiser heeft meegedeeld dat over 2007 geen bonus zou worden uitbetaald. Eiser stelt dat hij daartegen toentertijd bezwaar heeft gemaakt omdat de mededeling van de

voorzitter van de RvT was gebaseerd op de onjuiste veronderstelling dat het met de Stichting in financiële zin niet goed zou gaan. Ook indien de veronderstelling van de voorzitter onjuist was en indien bovendien juist zou zijn dat eiser zijn bezwaren heeft kenbaar gemaakt, blijkt nergens uit dat de RvT zich toen of later door eiser ervan heeft laten overtuigen dat de betaling van een variabele beloning gerechtvaardigd was. De omstandigheid dat de variabele beloning niet kort na of in mei 2008 betaalbaar is gesteld en dat deze daarentegen eerst ruim een jaar later is uitbetaald zonder dat aan de RvT daartoe vooraf om toestemming is verzocht of hij daarin vooraf is gekend, duidt eerder op het tegendeel. Voorts volgt uit een memo van eiser van 23 juni 2009 dat hij ermee bekend is dat de remuneratiecommissie in mei 2008 niet akkoord was gegaan met uitbetaling van een variabel deel van het inkomen.

Ook ten aanzien van de door eiser aan zichzelf en zijn collega uitbetaalde variabele beloning over 2008 is niet vastgesteld dat eiser daarover vooraf overleg heeft gevoerd met de RvT. Dat is temeer verwijtbaar aan eiser omdat volgens zijn eigen stelling gold dat de variabele beloning maximaal 10% van het jaarsalaris zou zijn en afhankelijk van het behalen van nader af te spreken “targets”. Met een dergelijke afspraak strookt niet dat eiser eigenmachtig aan zichzelf en aan zijn collega-bestuurder zonder meer het maximum laat uitbetalen. Eiser heeft nog aangevoerd dat hij de RvT in of na zijn vergadering van 8 december 2009 zou hebben geïnformeerd over de gedane betalingen. De Stichting heeft dit ontkend en uit het door eiser na de mondelinge behandeling nog in het geding gebrachte memo van 1 december 2009 volgt het ook niet. Daaruit volgt slechts dat over de salarissen van de bestuurders is gesproken met het oog op de benoeming van een nieuw lid van de Raad van Bestuur. Voorts heeft eiser nog gesteld dat uit het feit dat in een latere vergadering van de RvT in december 2009 is besproken dat deze de afspraken met betrekking tot de variabele beloningen wilde wijzigen en het feit dat dit vervolgens ook is gebeurd kan worden afgeleid dat de RvT heeft ingestemd met de eerdere betalingen. Het Scheidsgerecht volgt eiser niet in dit betoog, nu een dergelijke instemming vooraf zou moeten zijn verkregen, terwijl de Stichting onbetwist heeft gesteld dat zij de afspraak met betrekking tot de wijziging van de arbeidsvoorwaarden vanaf 1 januari 2009 heeft gemaakt, omdat zij is afgegaan op de – onjuist gebleken – mededeling dat eiser tot dan toe gerechtigd zou zijn geweest tot een maximale variabele beloning van 20%. De Stichting stelt terecht dat eiser een wijziging van zijn arbeidsvoorwaarden vooraf op duidelijke wijze aan de toestemming van de RvT had moeten onderwerpen en dat het onaanvaardbaar is dat hij zonder die toestemming een niet door de RvT vastgestelde variabele beloning heeft laten uitbetalen. Daarmee is onverenigbaar dat eiser in de marge van een vergadering de uitbetaling meldt aan de voorzitter van de RvT, zodat dit door hem gestelde feit niet een disculpatie kan opleveren.

- 4.2 Het Scheidsgerecht is van oordeel dat de Stichting daarnaast aan eiser terecht een ernstig verwijt maakt van het feit dat hij zonder medeweten van de RvT navigatieapparatuur voor zijn zeilschip heeft aangeschaft op kosten van de Stichting. Eiser heeft gesteld dat hij deze apparatuur moest of wilde aanschaffen om tijdens zeilreizen op zee beter bereikbaar te zijn voor de Stichting. Wat er zij van het antwoord op de vraag of deze apparatuur geschikt was om deze bereikbaarheid te vergroten, geldt dat eiser mede gelet op zijn positie en zijn voorbeeldrol binnen de organisatie tot de aanschaf van dergelijke in beginsel evident voor privégebruik bestemde apparatuur niet had mogen besluiten zonder voorafgaande toestemming van de RvT.
- 4.3 Uit het voorgaande vloeit voort dat de primaire vorderingen van eiser moeten worden afgewezen. De subsidiaire vordering in conventie is door de Stichting deels erkend. Zij heeft

inmiddels aan eiser het salaris over 2 december 2010 uitbetaald. Eiser heeft bovendien gevorderd dat de Stichting zal worden veroordeeld om aan de pensioenuitvoerder te laten weten dat de ontslagdatum niet 1 december 2010, maar 2 december 2010 was. Op deze vordering van eiser is de Stichting niet ingegaan, zodat, voor zover de Stichting deze mededeling nog niet zou hebben gedaan, deze vordering zal worden toegewezen.

- 4.4 De vordering tot betaling van 1275 niet genoten verlofuren zal gedeeltelijk worden toegewezen. Het Scheidsgerecht is met eiser van oordeel dat vaststaat dat tussen partijen is afgesproken dat de tot ultimo 2006 opgebouwde verlofuren zouden worden genoten of vergoed. Meer in het bijzonder hebben partijen afgesproken dat 25% van deze uren, te weten 425 uren, direct zou worden vergoed en dat het restant – en derhalve 1.275 uren – ter gelegenheid van de beëindiging van het dienstverband zou worden opgenomen of vergoed. De Stichting heeft aangevoerd dat tussen partijen ter zake geen overeenstemming was bereikt omdat deze afspraak onderdeel uitmaakt van een reeks samenhangende afspraken over de aanpassing van de arbeidsvoorwaarden waarover uiteindelijk geen overeenstemming is bereikt. Zij wijst daarbij op het feit dat ook geen targets zijn vastgesteld en dat de variabele bonuspercentages niet in overleg zijn vastgesteld. Het Scheidsgerecht is van oordeel dat geen sprake is van een zodanige samenhang tussen de diverse afspraken dat aangenomen moet worden dat geen overeenstemming is bereikt wat de verlofuren betreft. De Stichting heeft ook uitvoering gegeven aan de afspraak door in 2008 425 verlofuren aan eiser te vergoeden. Voorts hebben partijen uitvoering gegeven aan een andere deelafpraak, te weten de afspraak dat aan eiser een creditcard ter beschikking zou worden gesteld met het oog op de vergoeding van onkosten (op declaratiebasis), aan welke afspraak evenzeer uitvoering is gegeven. Ten slotte heeft de Stichting gesteld dat eiser over de jaren 2001 tot 2006 geen tegoed had opgebouwd, maar juist te veel verlofuren heeft opgenomen. Het Scheidsgerecht gaat aan deze stelling voorbij, gelet op de expliciete en andersluidende afspraak van partijen hierover. De Stichting heeft echter ook gesteld – en eiser heeft zulks niet voldoende gemotiveerd weersproken – dat eiser over de jaren daarna 867 verlofuren te veel heeft genoten en zij heeft zich beroepen op verrekening. Dit een en ander leidt ertoe dat de Stichting zal worden veroordeeld om aan eiser 408 verlofuren te vergoeden vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 2 december 2010. De wettelijke verhoging zal worden gematigd tot nihil.
- 4.5 Nu eiser aan de Stichting een dringende reden voor opzegging heeft gegeven is hij aan de Stichting de gefixeerde schadevergoeding van artikel 7:680 lid 1 BW, in verbinding met artikel 7:677 lid 3 en lid 4, verschuldigd. Immers, de onmiddellijke opzegging is aan zijn opzet of schuld te wijten. Het Scheidsgerecht zal deze vergoeding bepalen op het bedrag van één maand salaris op grond van het volgende.
- (a) In de arbeidsovereenkomst is de opzegtermijn voor de werkgever en de werknemer bepaald op drie maanden. De Stichting heeft – onweersproken – gesteld dat deze opzegtermijn moet worden geconverteerd in één maand.
 - (b) Eiser was ten tijde van de opzegging al geruime tijd feitelijk niet meer werkzaam als voorzitter van de Raad van Bestuur.
 - (c) Ten processe staat vast dat in beginsel tussen RvT en eiser overeenstemming was bereikt over de mogelijkheid van een variabele beloning, zodat de stelling van eiser dat hij erop mocht vertrouwen dat enige beloning aan hem zou worden toegekend niet geheel zonder grond is.
 - (d) In de gegeven omstandigheden is toekenning van een hoger bedrag dan één bruto maandsalaris naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar.

Voor toewijzing van het verzoek om te bepalen dat deze vergoeding in termijnen kan worden voldaan bestaat geen aanleiding nu de vergoeding wordt gefixeerd op het in artikel 7:680 lid 6 BW genoemde maandsalaris.

- 4.6 Uit voorgaande vloeit voort dat eiser zichzelf ten onrechte € 15.843, -- aan variabele beloning over 2007 en € 16.163,-- aan variabele beloning over 2008 heeft laten uitbetalen en dat hij bovendien ten onrechte de kosten van de navigatieapparatuur in rekening heeft gebracht bij de stichting. Eiser zal deze bedragen als onverschuldigd betaald aan de Stichting moeten vergoeden. Daar staat tegenover dat de Stichting de door eiser bij haar ingeleverde navigatieapparatuur weer aan hem ter beschikking zal moeten stellen. Het opleggen van een dwangsom wordt niet nodig geacht, omdat aangenomen mag worden dat de Stichting na betaling van de kosten de apparatuur vrijwillig zal overdragen aan eiser.
- 4.7 De verklaring die eiser voor de reis naar X. heeft gegeven (bij memorie van antwoord onder 10), is dat hij na afloop van het G.- Forum naar X. is afgereisd ter voorbereiding van het Forum van het jaar daarna. Het was zijn bedoeling de gezondheidszorg op de agenda van het Forum geplaatst te krijgen. Het Scheidsgerecht acht deze summiere verklaring voor een reis naar X. volstrekt ongeloofwaardig. Die ongeloofwaardigheid wordt versterkt doordat eiser aan F. een afwijkende verklaring heeft gegeven: hij wilde deelnemen aan het Forum, maar zou niet zijn toegelaten. De reis van eiser naar X. heeft evenwel plaatsgevonden na afloop van het Forum. De desbetreffende vordering van de Stichting is derhalve toewijsbaar, nu eiser klaarblijkelijk kosten heeft gedeclareerd die niet ten laste de Stichting behoren te komen omdat eiser het zakelijk karakter ervan in geen enkel opzicht aannemelijk heeft weten te maken.
- 4.8 Het Scheidsgerecht acht de vordering van de Stichting tot bekendmaking van de namen van de (pretens) begiftigden evenwel niet toewijsbaar. Nu de Stichting aan eiser de vrije hand heeft gelaten en geen volledige en transparante verantwoording van de uitgaven heeft geëist, kan zij dit niet achteraf op deze wijze alsnog doen, ook al zijn haar twijfels omtrent het zakelijk karakter van de uitgaven op grond van het ingestelde onderzoek niet onbegrijpelijk.
- 4.9 Beide partijen worden ieder voor helft verwezen in de kosten van het Scheidsgerecht. Voor het overige ziet het Scheidsgerecht in de uitkomst van deze procedure grond om te bepalen dat ieder der partijen de eigen kosten dient te dragen.

5. Beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het navolgende vonnis:

In conventie:

- 5.1 De Stichting wordt veroordeeld om aan eiser te betalen een bedrag corresponderend met 408 verlofuren, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 2 december 2010 tot de dag van algehele betaling.
- 5.2 De Stichting wordt veroordeeld om – voor zover zij dat nog niet heeft gedaan – aan de pensioenuitvoerder te berichten dat de arbeidsovereenkomst tussen partijen op 2 december 2010 is geëindigd.

In reconventie:

- 5.3 Eiser wordt veroordeeld om aan de Stichting te betalen:
€ 13.655,78 vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 2 december 2010 tot de dag van algehele betaling;
€ 15.843,--, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 1 oktober 2009 tot de dag van algehele betaling;
€ 16.613,--, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 1 december 2009 tot de dag van algehele betaling;
€ 1.154,--, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 17 maart 2009 tot de dag van algehele betaling;
€ 2.192,40 vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 5 maart 2010 tot de dag van algehele betaling.

In conventie en (deels voorwaardelijke) reconventie:

- 5.4 De Stichting wordt veroordeeld om binnen twee weken na betaling van het desbetreffende bedrag de door eiser bij haar ingeleverde navigatieapparatuur aan eiser ter beschikking te stellen.
- 5.5 De kosten van het Scheidsgerecht, vastgesteld op € 5.900,--, komen voor rekening van beide partijen ieder voor de helft en zullen worden verrekend met het door eiser betaalde voorschot, zodat de Stichting te dier zake nog een bedrag van € 2.900,-- aan eiser dient te voldoen.
- 5.6 Voor het overige draagt ieder van partijen de eigen kosten.
- 5.7 Het meer of anders verzochte wordt afgewezen.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht op 23 juni 2011 en op die datum aan partijen verzonden.